

ŠPANSKI REBELI BILI STRAHO- VITO TEPENI

Vladne čete so obkolile rebele v gorovju Guadarrama in jih potolkele v eni najbolj krvavih bitk revolucije.

MADRID, dne 5. avg. — Španska vlada je sinoči sporočila svetu, da so njene čete sijajno zmagale v krvavi bitki, ki se je vnela na prelazu Alto De Leon v gorovju Guadarrama, katero zapira rebelom pot v Madrid. To je bila prva vladna zmaga v ofenzivi proti rebelom na severu, ki jo vodi general Riquelme, katerega podpira 80 tisoč delavskih milicnikov. Divizija vladnih čet pod vodstvom gen. Mangada je najprej zavzela gorsko mesto San Rafael, ki so ga rebeli pred dnevi iztrgali delavski armadi, nakar je prišla za hrbet rebelnim četam na prelazu Alto De Leon, ki se tega niso zavedale in so se spustile po madridski strani prelaza, da napadejo čete generala Riquelmeja, ki so korakale proti prelazu. Napad na je bil odbit in ko so se rebeli vrnili na prelaz, so našli pot za umik odrezano in sledila je strahovita bitka, ki se je končala s popolnim uničenjem rebelnih čet.

Rebeli so tudi utrpeli silovite izgube v Zaragozi, ki jo vladni letalci neprestano bombardirajo. Barcelonski časopisi poročajo, da so vladni letalci obsuli z bombami cerkev Naše gospe iz Pilarja v Zaragozi, v kateri so se zbirali utaborili večji oddelki rebelov.

Srditi boji v gorovju Guadarrama se med tem ogorčeno nadaljujejo. Izgube na obeh straneh so ogromne. Sodi se, da je v tokom 18 dni trajanja fašistične revolte na obeh straneh padlo do 21 tisoč ljudi.

Rebeli še drže svoje pozicije v Toledu in trdijo, da so osvojili poljske pozicije na jugu in na severu. Lojalisti, ki so pobegnili iz Zaragoze, pripovedujejo, da fašisti brez sodbe streljajo delavce, ki se držejo pobrati marmelade in čokolade, ki jih mečejo iz zraka vladni letalci.

Umoril očeta štirih otrok
Rocco Ziccardi, 35 let star o-krajni relikvijski uradnik in 64-letni Angela Ballone sta bila nekoč dolga prijatelja, toda to prijateljstvo se je pred časom spreminjalo v sovražnost, ki se je danes končala z umorom prvega. Ballone je ubil svojega nečestitih majhnih otrok, s kroglo iz samokresla. Umor je bil izvršen pred umorjenčevim hišo na 7618 Rosewood Ave. Morilec je po dejanju zbežal, a so ga kmalu našli in prišli. Mož priznava, da je ubil Ziccardi, izgovarja se pa, da šele potem, ko je oni nje-ga ušedel. Morilec so zaprli.

Vrnitev iz bolnišnice
Mrs. Ceciliya Pelko, 1377 E. 47 St., se je vrnila iz bolnišnice in se sedaj nahaja na domu pod zdravniško oskrbo. Prijateljice so vabljeni, da jo obiščejo.

Slovenski dan
V nedeljo je "Slovenski dan" na Velikojezerski razstavi. Vstopnice za ta dan lahko dobijo pri Mihaljevič Bros. na 6033 St. Clair Ave. Prihranite si lahko 25c s temi vstopnicami.

ZANIMIVE VESTI IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI PO ŠIRNI AMERIKI

Pennsylvania. — V Pittsburgu je umrla nagle smrti Mary Slobodnik, stara okrog 50 let in doma Obrha pri Dragatušu v Beli Krajini. Pokojna zapušča tri omožene hčere. Njena družina ni imela sreče. Mož pokojne se je obesil pred desetimi leti, pred enim letom se ji je pa ubil sin pri barvanju hiše. — V Oaksvillu, N. Y., je pred kratkim umrla žena rojaka Pavla Pušlarja. — Jos. Jankel, član društva št. 106 SNPJ v Imperialu, Pa., je nanaglomla zbolel in so ga prepeljali v Marcy Hospital v Pittsburgu. V pittsburski bolnišnici za otroke se pa nahaja že dva meseca slovenski deček Fr. Perpar. — V Oskmontu je rojak Anton Kaus dobil žalostno vest iz stare domovine, da mu je v vasi Soča na Primorskem omožena sestra Amalija, poroč. Kravanja, umrla v bolnišnici v Gorici na posledicah vnetja slepiča. V Ameriki zapušča brata Antona in sestro Mary Klavora v Hermine, Pa., v starem kraju pa moža, štiri nedoraste otroke in mater in brata. Stara je bila 44 let.

Illinois. — Albert Muha, star 43 let, ki je živel na naslovu 1308 W. 148 St. v South Chicagu, je skočil skozi okno tretjega nadstropja bolnišnice Billings Memorial in obležal mrtve na tleh. Nesrečnega so pripeljali v bolnišnico minul teden v petek, ko je doma povzvil večjo količino joda. V samomoru so ga poglnele slabe družinske razmere.

Minnesota. — V Chisholmu sta se poročila 25. julija Joe Deslich ml. in Sophie Mavrin, hči Marka Mavrina.

Milwaukee. — Avto je podrl Jakoba Lenka, ko je tekkel preko ulice na voz ulične železnice. — V bolniški postelji so rojaki Luka Urankar, Matt Volovšek in Mrs. Golob. — Poročili so se Fred Fina in Alice A. Zrimšek, Harold H. Kieckhefer in Berdell Sušnik, Edwin Butzlaff in Anna Puhek in John Remitz in Mary Močnik. — Iz Ljubljane poizvedujejo po rojaku Adolfu Krncu, ki se nahaja že več let v Ameriki in ga iščejo zaradi neke važne zadeve v starem kraju.

Michigan. — V Calumetu je umrl 22. julija Stefan Lakner, star 73 let in doma od Starega trga pri Poljanah v Beli Krajini. Tu je živel okrog 50 let in zapušča tri omožene hčere.

Iowa. — V Ryanu je umrl 57-letni Frank Pirnat, doma iz Borovnice, ki je prišel v Ameriko pred 34 leti in zapušča tu pet sinov in pet hčera. — Montana. — Iz Butta poročajo, da se je družina Topolovšek, mati, sin in hči, ponesrečila med avtno vožnjo iz Californije v Montano. Nesreča se je pripetila pri St. Georgu v Utahu. Mati in hči sta se na mestu ubili, sin se pa nahaja v kritičnem stanju v bolnišnici. — Angela Jakopič iz Castle Gata v Utahu je morala iti v bolnišnico zaradi operacije na slepiču.

V bolnišnici
Vincent Salmici, 6233 Glass Ave., ki se je ponesrečil v avtomobilski koliziji v nedeljo, se sedaj nahaja v mestni bolnišnici, kjer ga prijatelji lahko obiščejo. Obiski so dovoljeni od 1 do 2 ure popoldne in od 6:30 do 7:30 zvečer, vsak drugi dan.

Račune za plin in elektriko
V našem uradu pobiramo račune za plin in elektriko.

PEŠČICA LJUDI KONTROLIRA VSE BOGASTVO

WASHINGTON. — Kakor kaže poročilo zvezne borzne komisije, kontrolira 15.277 oseb 1755 ameriških velekorporacij, ki predstavljajo ameriški velekapitalizem in vefinance. Tako so viri narodnega bogastva Združenih držav v rokah peščice oseb, ki z njimi razpolagajo po mili volji. Pozabiti se pa ne sme, da je pravo število resničnih ekonomskih in finančnih gospodarjev Amerike celo mnogo manjše, kajti večina izmed teh 15.277 ljudi so eksekutivni uradniki raznih korporacij, ki imajo večinoma sami dovolj delnic, da so upravičeni do svojih pozicij. Pravi gospodarji so ljudje kot du Ponti, Morgan, Mellon in drugi, ki jih je samo nekaj tucatov.

VATIKAN ŽELI, DA SE COUGHLIN UNESE

VATIKANSKO mesto. — Vatikanski krogi so danes izrazili upanje, da bo župnik Coughlin omilil ton svojih političnih izjav vsaj tokom sedanjega predsedniške kampanje "in rečeno je bilo, da je pač Coughlinu in njegovevnu škofu Gallagherju znano, da je želja sv. stolice, da se detroit-ski radijski pridigar nekoliko unese. Škofu je bilo naročeno, naj "prijateljsko svetuje" Coughlinu, naj se skuša v svojih govorih čim največ mogoče omejiti na cerkvene predmete ter tako prihrani Vatikanu neljube zadrege. Vatikan zdaj smatra za delo za zaključeno, razen, seveda, ako se ne zgodi kaj nepričakovanega.

Odbor balinarskega kluba

Sledeči odbor je bil izvoljen na seji balinarskega kluba S. D. Doma v Euclid, O.: Jack Roje predsednik, J. Boštjančič podpredsednik, Anton Verh, tajnik, Frank Cegulin blagajnik in J. Korenčič zapisnikar. — Seje se vršijo vsak prvi petek v mesecu in so odredile 24-urni generalni štrajk vsega organiziranega delavstva v znak protesta proti pred kratkim sprejetemu zakonu, ki določa minimalne mezde in uvaja prisilno poravnavo delavskih sporov. Štrajk so proglasile levičarske unije, dočim so se konzervativne unije izrekle proti štrajku.

Dr. Collinwoodske Sloven-ke, št. 22, SDZ

Clanicam društva Collinwoodske Slovenke, št. 22 SDZ se naznana, da je seja premeščena na vsak drugi torek v mesecu. Prosim, da to upoštevate in se vas obremen vabi na prihodnjo sejo, ker je več važnih stvari za ukreniti. — M. Yerman, tajnica.

Zalostna vest

Mrs. Fr. Rayer, 21012 N. 12th Ave., je prejela iz rodne vasi Dolina, fara Boštjan na Doljenjskem žalostno vest, da ji je tam 8. julija umrla ljubljena mati Marija Žužek v častiljivi starosti 70 let. Tu zapušča dve hčeri, Mrs. Rayer in Mrs. Franc, tam pa 3 sinove in 5 hčera.

Odpotovali v Chicago

V Chicago so odpotovali večerav na sejo glavnega odbora S. N. P. J. gl. odborniki Frank Somrak, Matt Petrovich, Fr. Barbič in John Lokar ml. Z Mr. Somrakom je šla tudi njegova soproga Marv.

Baseball igre ta teden

Nocoj igrajo v Inter-Lodge Baseball Ligi v Gardon parku, Orli in HBZ Pionirji. V petek pa SNPJ Federacija in KSKJ St. Josephs.

Preklic prodajnega davka na živež

COLUMBUS, O. — Gov. Davey je včeraj izročil državnemu tajniku peticije s podpisami 600 tisoč volilcev, ki zahtevajo preklic zakona o prodajnem davku na živila, katero vprašanje bo prišlo pred volilce v Ohiju pri volitvah v novembru. Rekordno število podpisov je bilo zbrano v pičlih dveh tednih, kar dovolj razločno pove, da je ta davek vse prej kot priljubljen v Ohiju. Da pride ta predlog na glasovnico, se je potrebovalo le 219.000 podpisov.

Ako bo predlog, da se prodajni davek na živež preklic, sprejet, bo prinesel prodajni davek državi 12 milijonov dolarjev manj na leto. Iz kakšnih virov bo nadomestil ta davek, Davey ne pove. On je samo za preklic tega davka, ker ve, da je zelo nepriljubljen in da so volitve zelo blizu.

Evropa je dobila novo diktaturo

Z njo je bila "osrečena" Grčija, čije vlada jo je proglasila, da prepreči generalno stavko grških delavcev.

ATENE, dne 5. avg. — Grški premijer John Metaxas je danes zjutraj objavil diktaturo pod vodstvom kralja Jurija II. ter obenem razpustil parlament, in proglasil nad vso deželo obsešno stanje. Vse volitve so bile preložene na nedoločen čas. Vlada trdi, da jo je k temu prisilila "komunistična zarota". Vojaštvo je dobilo povelje, da ostane v vojašnicah v strogi pripravljenosti. Premijer je proglasil diktaturo in obsešno stanje sporazumno s kraljem Jurijem. Električne in plinarne v Atenah so bile obdane z močnimi vojaškimi stražami.

Proglas diktature je prišel za petami proglasa delavskih unij, ki so odredile 24-urni generalni štrajk vsega organiziranega delavstva v znak protesta proti pred kratkim sprejetemu zakonu, ki določa minimalne mezde in uvaja prisilno poravnavo delavskih sporov. Štrajk so proglasile levičarske unije, dočim so se konzervativne unije izrekle proti štrajku.

LABORITI PROTI ZVEZI S KOMUNISTI

LONDON. — Narodni delavski svet je podal izjavo, s katero se brezkompromisno izreka proti vsaki "združeni fronti" angleških laboritov in komunistov, češ, da je cilj komunistov dobiti angleško delavstvo pod svojo kontrolo ter ga pridobiti za komunistično taktiko.

Obiskali tiskarno

V spremstvu Mr. Joe Batisa, 1094 East 68 St. so obiskale tiskarno Mrs. Sarnito, sestra soproge Mr. Batisa, iz Pittsburgha in Tillie Krizner in Sylvia Krizner iz West Newton, Pa. Dekleta nameravata ostati v Clevelandu.

Jugoslovanski radio

Jutri zvečer med 6:30 in 7. uro se bo oddajalo na postaji WJAY Jugoslovanski program, na katerem nastopijo tamburaši Plavega Dunava.

Novo glasilo SSPZ je izšlo

Danes je izšlo novo glasilo Slovenske Svobodomiselnice Podporne Zveze, ki nosi ime "Napredek". Prva številka je tiskana na šestih straneh in v 3600 izvodih. S tem je SSPZ dobila tretje glasilo v svoji zgodovini, to pot lastno. Prvo glasilo zveze je bil "Glas Svobode", katerega je izdajal pokojni Martin Konada, eden izmed vodilnih duhov pri organiziranju SSPZ, od leta 1925 do zadnjega tedna pa je bila njeno glasilo "Enakopravnost". Konvencija je novemu lastnemu glasilu zveze določila napredne delavske smernice. Prva številka se mnogo bavi z ustanovitvijo in pozdravljanjem novega glasila, vsebuje več zanimivih člankov in ima dve strani v angleščini, dve strani pa zavzema zapisnik zadnje letne seje glavnega odbora SSPZ. Zanimiva je kolona "Od tedna do tedna" na prvi strani lista, v kateri urednik komentira dnevne dogodke, to pot izstop urednika "Prosvete" Ivana Molka iz J. S. Z in soc. stranke. Urednik novega lista je dosedanji urednik "Enakopravnosti" Mr. Vatro J. Grill, tiska se pa v tiskarni "Enakopravnosti". "Enakopravnost" želi novemu glasilu SSPZ in njenemu uredniku mnogo uspeha in da bi ta organizacija imela od njega čim večje vsestranske koristi!

Lemke pride na glasovnico v Ohiju

Fred W. Zimmerman, načelnik clevelandskega urada Coughlinove Unije za socialno pravičnost, je danes izjavil, da se bo danes vložilo peticije s 350 tisoč podpisi volilcev, ki zahtevajo, da pride na glasovnico v Ohiju ime predsedniškega kandidata "unijske stranke" kongresnika Lemkeja, ki je postal najnovejši politični otrok Coughlinovih političnih ambicij. Da pride njegovo ime na glasovnico, ni treba toliko podpisov, le malo manj jih je pa treba, ako hoče dobiti "unijska stranka" na glasovnici svojo kolono s strankinim znakom. To, da pride Lemke na glasovnico v Ohiju, pomeni, da utegne Roosevelt doživeti v Ohiju poraz in da bo odnesel zmago republikanec Landon. Večina volilcev, ki so podpisali Lemkejeve peticije, je namreč l. 1932 volila za Roosevelta, ki je tedaj dobil v Ohiju skromno večino blizu 75.000 glasov. Ohio ima 26 elektoralnih glasov, ki pripadejo tistemu kandidatu, ki odnese večino na voliščih.

Starostna pokojnina povišana na \$25

Gov. Davey je včeraj izdal odredbo, s katero se je povišalo povprečno mesečno državno starostno pokojnino s \$15 na okrog \$25. To pomeni, da bodo starostni upokojenci v okraju Cuyahoga dobili okrog 50 tisoč dolarjev več mesečno kot doslej. Povišek bo stal državo Ohio skupaj mesečno 870 tisoč.

Popravek v zahvali

V zahvali za pokojnim Antonom Vidmarjem je pravilno ime John Skerjan iz West Newton, Pa., in ne Skerjon.

Trgovski dan

Slovenski trgovci imajo danes svoj dan na Velikojezerski razstavi. Zbirali se bodo v slovenski gostilni "Ljubljana" v ulicah narodov.

Francoska bojna letala na španski meji

Blumova vlada preti, da bo začela pošiljati orožje španski ljudski vladi. Navzočnost nemških bojnih ladij v maroških voda poostriila mednarodno krizo.

Italijanska letala prevažajo maroške čete preko gibraltarske ožine.

MADRID, dne 5. avgusta. —

Španska vlada je podvzela danes dve zmagoviti ofenzivi, eno v gorovju Guadarrama, kjer je gen. Julio Mangada, katerega kličeje "ljudski general", s svojimi četami strahovito namlatil rebele ter jih pognal v beg, druga pa v Madridu, kjer je bilo vso noč v teku temeljito čiščenje, tekem katerega je bilo aretiranih blizu sedem sto monarhistov in fašistov, ki so se skrivali v mestu. Mangadove čete so iztrgale rebelom tudi njihovo važno oporišče San Rafael, Madridske čete so nabitno polne fašistov in monarhistov.

BARCELONA. — Katalonska vlada je danes prevzela v svoje roke Fordove in tovarne General Motors Co. v tem mestu.

LIZBONA, Portugalska. — Poroča se, da je princ Juan, sin odstavljene španskega kralja Alfonza, šel pomagat španskim upornikom.

GIBRALTAR. — Trije rebelni aeroplani so danes bombardirali vladni rušilec Lepanto ter ubili enega moža, več pa jih ranili. Štiri vladne bojne ladje so vso noč bombardirale rebelne pozicije na maroški obali.

PARIZ, dne 5. avg. — Francoska vlada je sinoči poslala šest bojnih letal na špansko mejo, kjer čakajo na povelje, da odri-nejo proti Madridu. S tem je Blumova vlada dala na nedvoumen način razumeti, da je pripravljena začeti zalagati špansko ljudsko vladno z orožjem, ako evropske velesile ne bodo takoj pristale na nevtralnostni dogovor, s katerim bi se zavezale, da se ne bodo nič vmešavale v španske notranje boje. Ta letala so bila prvotno namenjena za Litvinsko, sedaj pa jih je kupila španska vlada. Letalcem je naročeno, da čakajo na meji nadaljnih povelj pripravljeni na takojšen polet.

Bojazen, da utegne priti vsak (Dalje na 2. str.)

Z METLO SI JE POMAGAL

CHICAGO. — Ko so policisti s postaje na Damen Ave. v Chicagu presteli jetnike, ki so jih prignali na detektivski urad, so dognali, da manjka 32-letnega Walterja Browna, obtoženega tatvine. Ko so vprašali vodnika elevatorja, ali je koga videl, je povedal, da se je odpeljal v pritličje neki moški z metlo, o katerem je mislil, da je pometać. Bil je Brown, ki je metlo pustil v veži ter jo odkuril.

LEMKE NE MORE NA GLASOVNICO V MARYLANDU

BALTIMORE. — Coughlinov predsedniški kandidat Lemke ne bo igral nobene vloge pri volitvah v Marylandu, ker njegovega imena ne bo na glasovnici v tej državi. Državni zakon zahteva prigrisitev imen predsedniških kandidatov 15 dni pred pri-marnimi volitvami, te so se pa vršile v Marylandu 4. maja.

VELIKE OLJNE KORPORACIJE OBTOŽENE

WASHINGTON. — Zvezni justični departament je včeraj odredil potrebne korake, da se pri-tria pred zvezno sodišče 23 velikih oljnih korporacij in 60 manjših podjetij, posameznikov in trgovskih časopisov, ki so obtoženi, da so kršili Shermanov protitrustni zakon z manipuliranjem, s katerim so dosegli zvišanje cen gasolina na drobno.

DREVO POSEKALI ZARADI MLADEGA PLEZALCA

CHICAGO. — Petletni Charles Brenner se je zelo bal stati na visokem, pa so ga njegovi starši pripravili, da je splezal na 40 čevljev visoko drevo pred hišo, da bi se otresel te bojazni. Fantek pa potem ni hotel priti doli in so morali iti ponj ognjegasci. Drugi dan je pa Charlie kar sam zlezal na to drevo in padel na streho verande, kar pa mu ni vzelo poguma in so morali spet priti ognjegasci, da so ga spravili na tla. In nato so drevo posekali, da bo mir.

Odpotovali v staro domovino

Pod oskrbo parobrodne firme Augusta Kollandra je sinoči odpotovala proti New Yorku Mrs. Anna Gustinčič, ki se je danes dopoldne vkrcala na parnik francoske linije Normandie, s katerim potuje v Evropo. Cilj njenega potovanja je Ljubljana. Minuli petek je ista firma odpravila proti Evropi Mrs. Eno Beck, katera je odpotovala preko morja na parniku North German Lloyd Bremen in se bo ustavila v Zagrebu, Mr. in Mrs. Henry Ojnik z družino so pa od-rinili proti Ljubljani s parnikom francoske linije Champlain. — Vsem želimo srečno potovanje, veselo snidenje v stari domovini s sorodniki in srečen povratak.

Avtomatični merilci za parkanje

Clevelandski varnostni direktor Ness je dal včeraj razumeti, da bo priporočil rabo avtomatičnih merilcev za parkanje (parking meters) v downtownu, ako se bodo ti merilci dobro obnesli v Toledu, kjer jih imajo tisoč na preizkušnji. i merilci delujejo tako, da je treba spustiti vanje za vsako določeno dolžino časa petico (nickel).

Vozniki odšli na štrajk

Unijski vozniki tovornih avtomobilov, ki delajo za mesno firmo Swift Co. 3237 W. 65th St. in 39 po številu, so včeraj odšli na štrajk. Unija zahteva mezdne izboljšave in "zaprtje delavnice". Kompanija je pripravljena razpravljati o mezdnem vprašanju, ne pa o vprašanju zaprtje delavnice, katere ne mara.

Obiskala uredništvo

Včeraj se je oglasila v uredništvu "Enakopravnosti" v spremstvu Mrs. Peterke naša naročnica Mrs. Louise Rolik iz Library, Pa.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PTG. & PUB. CO.
VATRO J. GRILL, President
6231 ST. CLAIR AVE.—Henderson 5811
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto\$5.50
za 6 mesecev\$3.00; za 3 mesece\$1.50
Po pošti v Clevelandu za celo leto\$6.00
za 6 mesecev\$3.25; za 3 mesece\$2.00
Za Zedinjene države in Kanado za celo leto\$4.50
za 6 mesecev\$2.50; za 3 mesece\$1.50
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države
za 6 mesecev\$4.00; za celo leto\$8.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918
at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the
Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

OB BLERIOTOVEM GROBU

V nedeljo je v Parizu umrl slovit francoski letalec Louis Bleriot, ki je pred 27 leti prvi z letalom preletel Rokavski preliv, ki loči Anglijo od evropske celine. Tukajšnji dnevnik "Press" je ob tej priliki prinesel zanimiv uredniški članek, ki se v jedru glasi:

Louis Bleriot je mrtev. V teh 27 letih odkar je on napravil prvi polet preko Rokavskega preliva, so avijatika in druge znanosti čudovito napredovale in ustvarile čudeže, ki so se videli človeku še pred 27 leti nemogoči. Le ena veja človeške znanosti je pri tem hudo zaostala — znanost vladanja in ustvarjanja pravih odnošajev med ljudmi in narodi. Medtem, ko čaka truplo tega drznega pionirja, da mu odkazuje prostor poslednjega počitka, si namreč evropski narodi srdito kažejo zobe preko plotov, s katerimi so se obdali, pripravljeni, da se vsak hip začno spet klati. Da, avijacija je napredovala od kratkega poleta 20 milj, ki ga je pred 27 leti izvršil Bleriot, do današnjih rednih prekooceanskih poletov, toda državništvo, diplomacija in ustvarjanje dobrih človeških odnošajev so ostali tam, kjer so bili.

V Španiji sta si v laseh fašizem in komunizem. Borba je neizprosna. Nihče ne daje niti ne pričakuje milosti. Zmagovalec bo verjetno vzel vse v roke. Dnevi republike — in z njo upanje na skorajšnjo demokracijo v Španiji — so videti šteti.

"Vojna" pravi "Pravda", uradno glasilo sovjetske vlade, "je zelo blizu. Pripravljanje na vojno ni bilo nikdar tako odprto, mrzlično in izzivajoče kot je zdaj. Italija, Nemčija in Japonska so se obrnile proti Angliji. In Anglijo je spričo tega popadla sramotna panika, ki je vso njeno od nekdanj hladno in konzervativno zunanjo politiko postavila na glavo."

Na žalost ta ostra obsodba angleške zunanje politike ni brez podlage. Odkar je Bleriotovo pomanjkljivo letalo prvič preletelo Rokavski preliv, je Anglija prenehala biti varna na svojem otoku, kakor je bila dotlej. Mogočna bojna mornarica ni več zadostovala za njeno obrambo. Njena obala je prenehala biti njena meja in njene nekdanje ozke meje so se razširile pod sinjim nebesnim svodom prego Suez in Indijskega oceana pred vrata Avstralije, Kitajske in zapadnega Pacifika. In v teh ogromnih mejah se Anglija počuti čezdalje manj udobno.

Toda v zagati ni samo angleško državništvo, o čemer priča vsa Evropa, Azija in Amerika. Kajti, med tem ko mi kritiziramo Evropo zaradi njenega na očeh lahkomišelnega drvenja v objem nove vojne, smo tudi mi med krivci. Mi nismo opravili našega deleža mirovnega dela in dela za prijateljski mednarodni sporazum in medsebojne odnošaje.

Če hočemo, da se ohrani naša civilizacija, bo treba nekaj storiti v tej smeri in to prav kmalu. Danes prihaja vojna na perotih, mnogo hitreje od vetra, medtem ko mir še vedno tava sem ter tja, počasi, kakor Kolumbove jadrnice; zdaj se malo počene naprej, potem obstane v brezvetrju, ali ga pa celo sovražni vetrovi zaženejo nazaj.

St. Clair Rifle & Hunting Club

Kam pa v nedeljo? No gotovo ste že čitali, ali pa vam je kdo povedal, da se bo vršil piknik St. Clair Rifle and Hunting Kluba na klubovih prostorih. Na ta piknik in splošno tekmo v streljanju na lončene golobe so vabljeni vsi; če ste člani društva ali ne, ste isto deležni nagrad za najboljše strelce. Za tisti dan je namenjenih pet nagrad. Najboljsemu strelcu na pikniku se poleg prve nagrade da tudi zlato čelado, da se ga bo poznalo, da je on Campijon za tisti dan. — Vsak, ki se vdeleži teh tekem, bo deležen ene izmed teh nagrad.

Nagrade dobi tekmovalci samo eno, pa če tudi večkrat strelja. Štelo se bo največje število razbitih golobov, tako, da ne bo samo eden odnesel vseh nagrad. Poleg tega bodo pa tudi druge tekme za žene in dekleta in tudi otroci niso pozabljeni. Imeli bomo izvrstno godbo na meh, tako, da se boste lahko zavrteli

tam na plesnem podu ali pa kar pod hrastom.

Ker ne morem tukaj vsega opisati kar se bo priredilo na pikniku je najboljšje, da nas posetite na ta dan. Imeli boste dosti zabave in smeja poleg tega vas bo pa tudi vaš klub pogostil z jedjo in pijačo tako, da bo gotovo vsak zadovoljen. Za dobro zabavo in smeh ne pozabite nedelje 9. avgusta; začetek bo ob 12. uri opoldne pa dokler se kaj vidi.

Pot do klubovih prostorov je: Vozite do Willoughby na cesti št. 20 do mostu do gasolinke postaje je 1-1-3 milje, kjer obrnite na levo po cesti št. 306 po kateri vozite še 1 in pol milje pa ste na prostoru. Imeli bomo tudi napise, na katere lahko pazite. Na ta letni piknik kluba se vabi vse prijatelje in znance, da nas posetijo v obilnem številu.

Odbor.

Iz zapadne strani

Ni dolgo tega ko smo dobili toplo poletje. Tu in tam se ljudstvo zabava in hladi v prosti naravi. Posebno društva nudijo vsakemu dokaj zabave in razvedrila. Tudi naše društvo Brooklynski Slovenci, št. 48, SDZ se pripravlja na svoj letni piknik, ki se bo vršil 16. avgusta na Zornovih prostorih na Bradley Road.

Oddalo se bo tudi dva darila. Kadar je zabava od Brooklynskih Slovencev je vedno po volji vsem, tudi sedaj je veselilni odbor pripravljen, da postreže vsem navzočim kar najbolje. Za plesalnice pa skrbijo domače harmonike.

Členstvo drugih društev od blizu in daleč se vljudno vabi, da nas posetijo na ta dan, tako tudi naši glavni uradniki, da se skupno pozabavamo v prosti naravi. Opozorjam člane in članice tega društva, da se prihodnja seja vrši v petek, 14. avgusta, ob 8. uri zvečer namesto v nedeljo v navadnih prostorih. Dolžnost vseh je, da se udeležite te seje in prinesite tikete tajniku, če so predani ali ne. Prosim da to upoštevate in pridite na sejo za gotovo.

Vsem klčim, dobrodošli na pikniku 16. avgusta.

Jakob Jesenko, predsednik

Z obiska v Indiani

Gardena, Cal.

Po 32 letih sem zopet obiskal moje stare prijatelje v Indianapolis, Ind. S sinom Rudolfom sva vzela United Airlines zrakoplov s katerim sva se vozila. To ti je hitrost in udobnost, da si je nisem mislil poprej. Vzelo nas je 18 ur pa sva bila v Indiani, kjer sem videl moje stare prijatelje in znance. Sedaj smo že vsi starčki, a pred 32 leti smo bili vsi mladi in polni življenja, a zdaj smo osiveli in gremo počasi k svojemu koncu. Eni so dobro preskrbljeni drugi tudi ne, kakor povsod, ko je depresija udarila nas vse. Povedali so mi, da je dela dovolj, samo za stare ne, ker kjer so prej delali beli, sedaj delajo črni.

Kakor sem videl imajo vsi lepe hiše z drevjem okoli, tako da je prijazno bivanje tam ali jaz, ki sem prišel iz Kalifornije, ne bi mogel biti več tam. Videl sem precej Amerike, ali najbolj se mi dopade Kalifornija, kjer ni viharjev, ne grmenja, ne tornado kakor po drugih krajih. Toda Kalifornija ni za delavca, da bi tam iskal dela, ker ga ni, ali če ima človek takozvani "pull", potem že kje iztakne kakšno delo, ker kapitalisti so povsod enaki.

V par dneh mojega obiska

nisem videl vseh mojih prijateljev, toda katere sem, so bili vsi prijazni. Pri Mr. in Mrs. Kransko kjer sem stanoval, sta še precej mlada, pa oba rada šale izbijata, da smo se jako zabavali in smejali. Potem Mr. in Mrs. Zevnik, kjer sem pri njih stanoval pred 32 leti, sta stara pionirja v naselbini. Ravno tako Mr. in Mrs. Gačnik, ki imata gostilno, kjer se dobi dobro pivo. Mr. in Mrs. Donas imata tudi gostilno. Potem sta Jože Marvar in njegova žena. Z Jožetom smo bili vedno skupaj ko sva prišla v Ameriko, on me je vzel na bratovo farmo, ki je pa zapuščena, ker je brat umrl, njegovi otroci pa ne znajo farmo voditi. Je nekaj gozda, kjer so včasih imeli piknike, ali sedaj sem videl samo krave, ki so imele piknik tam.

Tiste, katere nisem mogel obiskati prosim oproščenja, ker mi ni čas dopuščal, če bi pa kateri slučajno prišel v Kalifornijo ga povabim, da me pride obiskat. Se enkrat vsem prisrčno pozdrav.

John Paulič, 1436 W. 134 Gardena, Calif.

Iz stare domovine

Človeška glava visi na vrvi ...

Maribor, 9. julija. — Iz Fikšincev v občini Pertoča na meji poročajo o strašni najdbi, ki razburja sedaj ljudi to in on stran meje. Travnik posestnika Alojza Salomona je čisto na meji, ki ga na nekaterih mestih celo reže. Na travniku rastejo večje skupine jelš, na katerih so ljudje zadnje čase opazili cele jate vran. Niso pa tej navadni množini ptičev posvečali nobene pozornosti. Šele kasneje od odkritja, da so prihajale vrane na ta travnik na strašno mrtvaško gostijo. Ko so namreč pri Salomonu na travniku kosili, je udaril koscem od jelševja strahovit smrad nasproti. Podali so se tja ter našli na najdbi, ki jim je pognala vso kri k srcu. Na jelševi veji je visela na vrvi človeška glava, ki jo je veter zibal sem in tja. Meso z glave je bilo že skoraj čisto izjedeno od črvov ter izključvano od vran. Pod jelšo pa je ležalo moško truplo brez glave, tudi že čisto razpadlo ter oključano. Obveščeni so bili o tem takoj orožniki. Ugotovili so, da se je moral neznani človek obesiti nekaj metrov vstran od meje že pred delj časom. Ker obešenca ni nihče našel, je začelo truplo razpadati, vrane in črvi so napravili svoje delo in slednjči so sklepi vratnih vretenc popustili in trup se je odrgal od glave, ki je še obvisela ob ostro zadržani vrvi. Truplo je bilo oblečeno v rjav suk-

njič in telovnik ter hlače, na nogah pa je mrtvec imel črne polčevje. Na tleh je ležal štajerski klobuk z gamsovimi šopom. V žepih niso našli prav ničesar, samo prazno denarnico. Ostanke obešenca so pokopali. Sedaj pa se je oglašal v Pertoči neki Potzinger iz avstrijske Radgone ter povedal, da je bil po opisu obleke sodeč najdeni mrtvec njegov brat, 23 letni Anton Potzinger, ki ga pogrešajo že več časa. Anton Potzinger je služil do maja meseca pri posestniku Wurzingerrju v Techenu. Takrat je Wurzingerrju zgorel hlev, njegov hlapec Potzinger pa je bil osumljen požiga. Brez odpovedi je Potzinger Anton nenadoma izginil in nihče ni vedel, kam se je podal. Vsi so mislili, da je odšel čez mejo v Jugoslavijo, da bi se izognil zasledovanju orožnikov v Avstriji, ki so ga preganjali zaradi navedenega suma. Brat pa je tudi povedal, da je odnesel Anton Potzinger s seboj znatno vsoto denarja — okoli 500 šilingov — ki jih je prejel pred nedavnim časom iz neke dediščine. Tega denarja pa pri najdenem mrtvecu ni bilo. Zaradi tega se je pojavil upravičen sum, da je morda podel Anton Potzinger kot žrtev zločina. Morda so ga klateži na meji umorili in izropali, truplo pa potem obesili na skritem kraju, da bi tako vzbudili videz samoumora. Ker je truplo popolnoma razpadlo, ni bilo mogoče ugotoviti nobenih znakov nasilja in tako bo ostala smrt na obmejni jelši obešenega zagonetka.

Voli so ga poteptali
V bolnišnico so pripeljali iz Razvanja nevarno poškodovanega posestnika Jakoba Turčiča. Poteptali so ga voli ter mu zdrobili obe nogi, hude poškodbe pa ima tudi na hrbtu. Turčič je vozil z gozda drva. Ker so se voli nekaj upirali, je pred njim stoječ opletal živali z bičem. Naenkrat sta vola planila ter ga podrla na tla.

Trije padli v reko, eden utonil
Maribor, 13. julija. — S Sladkega vrha poročajo o usodni nesreči, ki se je pripetila pri čiščenju vodnega kanala na Muri. V reki je utonil delavec pri tamošnji papirnici Ivan Cabernik z Vranjega vrha. Nesreča se je zgodila pri čiščenju dovodnega kanala pri slakovski tovarni. Pri tem delu so bili zaposleni delavci Šarfer Anton, Nebl Filip in Cabernik Ivan. Ker so hoteli prestaviti napravo za čiščenje gramoza v kanalu nekoliko višje proti toku Mure, so se odpravili s tovarniškim čolnom, katerega je brodiral Anton Šarfer. Namerali so napeti valično žico, s katero bi potem omenjeno napravo potegnili višje proti toku. Pri tem pa se je žica zataknila v neko oviro na dnu reke. Z vsemi silami so se trije delavci v čolnu trudili, da bi jo oprostili. Ko so tako vlekli za žico s vso močjo, je ovira nenadoma popustila in žica se je naenkrat sprožila, pri tem pa so vsi trije delavci izgubili ravnotežje ter padli iz čolna, ki se je prevrnil in jih pokril. Nebl in Šarfer sta znala plavati ter sta se resila srečno na breg. Cabernik pa ni bil več plavanja in je utonil. Voda je odnesla truplo ter ga še niso našli.

FRANCOSKA BOJNA LETALNA NA ŠPANSKI MEJI
(Dalje iz 1. str.)
čas do krvavega konflikta v Evropi, se je povečala, ko so večkrat prišla poročila, da sta dve nemški bojni ladji usidrali v španskem maroškem pristanišču Ceuti in da so njuni častniki obiskali rebelnega generala Francisca Franca, voditelja fašistične revolte proti španski ljudski vladi. Situacija sliči oni

Zena se je spomnila tik pred odhodom vlaka, s katerim je imela odgovoriti k morju, da je pozabila doma kopalno obleko. "Joj, kaj bo zdaj?" je zastokala, češ, kaj bi v morskem kopalnišču brez kopalne obleke!

Mož, ki se je že bal, da se ne bi vrnila domov, pa jo je brž potolažil: "Le brez skrbi odpotuj, ženka, čim pridem domov, bom tvojo kopalno obleko vtaknil v kovertro ter jo po pošti poslal za teboj."

"Kadar te vidim v restavraciji, zmerom sediš pri oknu. Kako to?"

"Zato, ker dajo tistim pri oknu vedno največje porcije — zaradi mimoidočih ljudi, ki gledajo skozi okno ..."

Profesor: "Ali mi morete povedati, kaj bi se zgodilo, če bi neka nezmagljiva sila zadela ob nepremakljivi predmet?"

Dijak: "Seveda. Nekaj takega, kakor če bi se srečali dve avtomobilistki na mostu, ki je dovolj širok samo za en avto."

Mestna gospodinja: "Kako to, da so vaša jajca danes tako drobna?"

Farmarica: "Mudilo se nam je v mesto, pa smo jih pobrali malo prekmalu iz gnezda."

Tone: "Mislim sem, da mi boš prinesel kokoš, ki si mi jo bil obljubil za kosilo v nedeljo."

Tine (farmer): "Saj sem ti jo tudi mislil prinesiti, pa je med tem ozdravela."

leta 1911, ko je nemška vlada poslala bojno ladjo v maroško pristanišče Agadir, kar je malo izzvalo vojno, ki je izbruhnila tri leta pozneje. V ponedeljek sta isti nemški bojni ladji zavozile v maroško pristanišče Tetuan, kjer so nemški oficirji obiskali rebelno visoko komando. Rebelne pozicije so se tedaj baš nahajale pod ognjem topov španskih bojnih ladij, ki so nato nehale streljati, ker so se po veljnikih bali, da ne bi granate zadale nemških bojnih ladij.

V Parizu so prepričani, da situacijo lahko reši edino nevtalnostni dogovor, katerega je Francija predložila Italiji in Angliji in ki določa, da se ne španske vlade niti rebelov ne zalaga z orožjem. Ako do tega ne pride in ne bodo pristale na ta dogovor tudi Nemčija in druge države, tedaj se utesne vsak čas začeti tekma v zalaganju španske vlade in rebelov z orožjem, ki utesne privedi do splošnega vojnega klanja v Evropi.

BERLIN. — Nemška vlada je včeraj dala razumeti, da je pripravljena sodelovati pri nevtalnostnih načrtih z ozirom na Španijo samo v slučaju pripravljenosti sovjetske Rusije odkloniti vsako pomoč španski ljudski vladi.

GIBRALTAR. — Včeraj se je od tu videlo velika letala italijanskega izdelka, katere so preskrbeli rebelom Italijani, ko so prevajala preko gibraltarske morske ožine divje maroške čete v Seviljo, rebelno oporišče na jugu Španije. Ta letala niso mogla pristati v Algeriasu, kakor je bilo prvotno določeno, ker so to preprečili topovi vladnih bojnih ladij.

Novo ozračje na Češkem

Potem je 15 let delal v najtežjih in najbolj razgibanih letih; iz kaosa je zgradil krepko državo, odolevajoč vsem napadom svojih številnih nasprotnikov. Zato je med T. G. Masarykom in javnostjo ravnal, kajti stari borec je nekoliko drugzrni na življenju, kakor gleda nanj mlad človek, poln sile. Masarykova pojava je molče sredi novega življenja. Predsednik Beneš pa je stopil v središče življenja, se giblje med narodom svobodno in neoplenjeno. Predsednik Beneš poseja redno daljša, ne zamudi niti ene razstave. Avjence, ki jih dovoljuje, so množestevlino, da niso samo take, ki jih ljudje sami zasijo, marveč kliče k sebi zastopnike korporacij in institucij, ki jih hoče sam spoznati in slišati od njih poročila. Iz preteklih imamo predstavo o fevdalnih avdijencah, je cesar Franc Jožef ponavljal par nanih stavkov, njegov podložnik pa se je strahu vil pred njim in ni mogel spraviti sebe nič pametnega. Benešev avdijence druge vrste.

Govoril sem z odborniki neke humanitarne socialne ustanove, ki so bili pozvani v dijenec, ne da bi jim bilo prišlo na misel, da je kaj takega sploh mogoče. Ko so prišli k sprejemu, jih je predsednik sam sprejel po vseh podrobnostih njihovega dela. Da niso imeli s seboj tajnika, bi bili zadovoljiti predsednika Beneša, ki je bil bito o vsem poučen nadvse temeljito.

Tako je pri vseh avdijencah in odhajajo s sprejema polni novih polnih delo in napredek. V tisku so bile objavljene vesti o posetu predsednika na gospodarski razstavi. Vse je hotel vedeti: o mleku, o rni, o živini, o gozdu, skratka vse o kmetem gospodarstvu in življenju ljudstva. Splošno začudenje je bil v teh panogah bro poklovan, on, ki se je poltrugo letje baval samo z diplomacijo in z umnim politiko. Mnogega se je spominjal še iz mladih let, ko je očetu pomagal na in pri gospodarstvu. Ko je odhajal z razstave, je pustil za seboj navdušeno množico: "Saj je to popolnoma naš čas! Pozna naše potrebe, živi z nami, zanima za naše delo in skrbi za nas!" Tako je pridobil prav vsakogar.

Ko se je Beneš v začetku junija vrnil iz Romunije, je drugi dan sprejel na čelni zastopnike oblasti in uprave in med njimi polni dve uri. Naslednji dan, junija na vse zgodaj pa je odpotoval na ravsko in je delož v šestih dneh prepot od enega konca do drugega. Njegova nja po Moravskem je bila zmagoslavna je to praznik, ne toliko, ker je predsednik posestil Moravsko, marveč po tem, kaj znala dežela sprejeti in pozdraviti državnega poglavarja. Takoj drugi dan po prku v Prago pa se je neutrudljivo odpeljal na drugi konec države, v Plzeň sokolske svečanosti.

Predsednik Beneš je mož, ki svoj življenjski tempo življenja, zato je njegovo življenje na Češkoslovaškem tako zdravilo in polno samozvesti.

V EVROPI JE 33,188 KINEMATOGRAFOV

Pred četrto stoletjem bi si pač nihče mislil, da bo leta 1936 v Evropi več kot 33,188 kinematografov. In res, po najnovejši statistiki deluje v Evropi 33,188 kinematografov.

Londonski listi poročajo, da filmski vod Društva narodov v določenih razpisih izdaja zanimive statistike o filmu. V kratkim je izšla statistika vseh kinematografskih gledališč na posameznih celinah. Ta statistika kaže, da je v Evropi 33,188 kinematografov, kateri imajo skupaj 13 milijonov sedežev (bolj natančno 12,804,280 sedežev). Čudno pa je, da ima največ filmskih gledališč Nemčija, reč 5243; potem šele pride Anglija s 4100 kinematografi. Po število filmskih gledališč je torej Nemčija na prvem mestu. Toda po številu sedežev je le prekaša Anglija. Medtem ko je v Nemčiji 1,999,999 filmskih gledališč, v Angliji pa 3,333,333. Velikost filmskih gledališč in število sedežev v njih je po različnih deželah različna. Tako ima na primer Holandija le 300 filmskih gledališč, toda ta gledališča imajo milijon 400,000 sedežev, torej toliko kot Nemčija.

Vendar pa je tudi še danes v Evropi nekaj držav, kjer ni niti 10 kinematografov. Med te srečne države spadajo Albanija, Monako s 7 in Andora z 1 filmskim gledališčem.

Skozi tri fronte in pet ujetništev.—Po pripovedovanju A. Habeta.

Marsikaj iz dobe pred dvajsetimi leti je ljudem danes neznano. Mnogi dobrovoljci so doživeli prigode, kakršnih ne najdemo niti v knjigah, ki so jih napisali pisatelji z bujno fantazijo. Skušal bom napisati vrsto prigradov, ki so jih vojne dobrovoljci tako preprosto in skromno, kakor jih je sam pripovedoval. Ta dobrovoljci je Anton Habet in doma je s Črne- ga vrha nad Idrijo. Kakih šest tednov se je s svojimi sotrpini od ljubljanskega domobranskega polka premetaval po galis- kih njivah, potem pa so jih za- jeli Rusi.

—Lepo so nas sprejeli v ta- borišču in kmalu se je od naše- ga polka tam nabralo okrog 1200 vojakov, podčastnikov in nekaj mlajših oficirjev. Iz prve- gata taborišča smo prišli v Ka- menjec Podolski, tam pa so nas vkrcali v vlak in odpeljali v Pro- skurov. Od tam smo bili pre- meščeni v veliko ujetniško ta- borišče blizu Kijeva. Ujetnike so porazdelili po narodnostih. Takoj drugi dan po tej razde- litvi je prišel v naše taborišče srbski oficir ter nam jel razla- gati pokret jugoslovenskega do- brovoljstva. Takoj po njego- vem govoru smo se prigrasili kot dobrovoljci trije: jaz, Musec iz Logatca in Jože Bitenc iz Medvode. Prijavilo se je tudi precej vojakov iz raznih Hrvat- skih pokrajin in Bosne. Po ne- kaj dneh smo že odpotovali v Odeso. V prvo srbsko dobro- voljsko divizijo smo bili uvr- ščeni v Medžediji v Dobrudži. Bil sem pridelen drugemu pol- ku, kateremu je poveljeval pod- polkovnik Dragoljub Mihajlo- vič. Poveljnik mojega voda pa je bil podnadnik Jože Bitenc, ki se je z menoj vred prijavil. Naša četa je imela prvi spopad z bolgarskimi patruljami 20. ok- tobra 1916. Bilo je zgodaj zju- traj, nekaj ur pozneje pa so Bolgari že navalili na naše po- stojanke. Desno od nas so bili Rumuni, ki so se začeli kmalu umikati zaradi močnega topov- skega ognja. Ker je bila tako fronta zrahljana, smo se morali umikati tudi mi. Med umikom je bil tovariš Bitenc ranjen v nogo, zadel sem ga na rame in se na vse kriplje trudil, da bi rešil sebe in njega, zakaj vsi smo vedeli, kaj nas čaka, če nas ujamejo Bolgari. Ranje- nec je bil težak in nisem mogel več naprej. Tovariš mi je pri- govarjal, naj ga pustim in naj rešim vsaj sebe. Komaj sem napravil kakih deset korakov, tisk granate in šele udarci s pu- škinim kopitom so me prebudili iz nezvesti. To, česar smo se vsi najbolj bali, se je zgodilo:

zajeli so me Bolgari. Kmalu so ugotovili, da sem dobrovoljec, in neusmiljeno so me pretepali. Razložili so mi tudi, da me bo- do kar v komandi svoje divizije ustrelili. Dva konjenika sta mi zadržala vrv okoli prs in me privezala h konju. Kaki dve uri sta me tako vlekle in me napol- mrtvega privlekla do komande. Bilo je že pozno ponoči. Zaprli so me v neko smrdljivo luknjo, kjer so me imeli štiri dni. Ni- česar nisem zaužil razen skorje kruha in še to mi je dal neki ruski ujetnik. Peti dan proti so me in šest vojakov pod vod- stvom nekega oficirja me je od- vedlo. Povedali so mi, da me že- nejo ven iz mesta, kjer bom ustreljen kakor drugi ujeti Sr- bi in dobrovoljci. Nismo še bili daleč, ko nam pride naproti od- delek nemških vojakov z dvema oficirjema na čelu. Menda se jim je čudno zdelo, kaj počenja z mladim fantom močna patru- lja, ali pa so bili že od prej na- vajeni, da tam neke v bližini streljajo vojne ujetnike. Nem- ški oficir je eskorto ustavil, se nekaj prerekal, naposled pa za- čel mene spraševati, kako in kaj. Po resnici sem mu povedal in izjavil je, da me je treba po- slati kakemu avstrijskemu vo- jaškemu oddelku, da odloči o moji usodi. Bolgari pa me ni- so hoteli prepustiti Nemcem in so me Nemci vzeli s seboj s silo.

V novem ujetništvu je bilo bolje kakor pri Bolgarih. Bil sem med samimi ruskimi in ru- munskimi ujetniki, a štirje sotr- pini so se mi takoj zdeli nekam čudni. Bili so sicer razcapani kakor jaz, imeli so ruske kuč- me, a po govoru sem takoj spo- znal, da niso Rusi. Pozneje smo se sporazumeli, da so dobro- voljci, kakor jaz. Bili so to Ja- kob Saffitz iz Bosne, Vid Rod- ženovič iz Srema, Miloš Krnja- jič in Adam Medžedžić od neko- di iz Hrvatske. Od njih sem se marsikaj naučil, predvsem pa so mi svetovali, naj igram v nem- škem ujetništvu pravega ruske- ga vojaka.

Nekaj časa je to šlo. Ko smo prišli v ujetniško taborišče Lamsdorf v Sleziji, sem bil do februarja 1917 med ruskimi vojnimi ujetniki. Naposled pa je le prišlo do tega, da so nas Nemci izročili Avstrijcem. O- blekli so nas v posebno obleko s črnimi programi in križi, ka- kršno menda nosijo v kaznilni- cah najhujši razbojniki, in začel- la se je huda pot. V krakovski trdnjavi smo bili zaprti pet dni in tam sem od vojaka, ki nas je stražil, izvedel, da nas pošljejo h kadrom. Vojak mi je tudi pokazal listino in tam sem vi- del naslov avstrijskega general-

nega guvernerstva v Beogradu. Ko smo po dolgem in napornem potovanju prispeli v Beograd, so nas zaprli v kleti onega po- slopja, kjer je zdaj uprava fon- dov. Avstrijski avditor Zalek, Poljak po radu, je vodil prei- skavo. Mož je bil živina: Jetnike je pretepal in nam je vsak dan pripovedoval, da bomo kmalu obešeni. Večkrat so nas razstav- ljali na dvorišču in prihajale so nas gledat cele trume avstrij- skih oficirjev. V najrazličnejših jezikih Avstroogrške so nas psovali. Ko je avditor prei- skavo zaključil, so nas odvedli v glavnačjo, v garnizijski zapor. Nekaj časa smo bili strogo lo- čeni, potem pa smo se spet vsi skupaj znašli v celici, ki pa je bila tako natlačena, da smo se morali vsi zbuditi, če se je ho- tel kdo ponoči premakniti. V tej strašni celici so bili sloven- ski rojaki Matija Kastelic od neko- di iz Bele Krajine, Matej Musec iz Logatca, Andrej Go- lob in že pokojni Jakob Čebokli, primorski rojak.

Vojaško sodišče je 8. novem- bra 1917 izreklo sodbo. Devet nas je bilo obsojenih na smrt in povedali so nam, da bo sodba čez 48 ur izvršena. Še ob raz- glasitvi sodbe so nas zmerjali, kar besneli so, ker nismo kaza- li nobenega kesanja. Med pre- iskavo in razpravo smo vsi od- ločno zatrjevali, da smo jugo- slovenski dobrovoljci in da nam ni prav nič žal, kar smo storili. Ne samo iz ponosa, tudi zaradi tega da bi bile muke čimprej končane, smo tako govorili.

Čez 48 ur so se vrata odprla, pojedli smo zadnje skorje kru- ha in poslovlili smo se drug od drugega meneč, da je napočila zadnja ura. Zunaj spet velika gruča oficirjev in eden je na dolgo in široko bral, kakšne strašne zločine smo zakrivali, a da nas cesar vendarle pomilo- šča in da je odredena nova raz- prava. Pri novi razpravi smo bili obsojeni na 18 in 10 let je- ke. Jaz sem bil med tistimi, ki smo dobili 10 let. Pozneje so nam povedali, da bomo zaprti še po vojni in da lahko opere- mo svoje zločine z junaštvom na fronti. Nekega dne so nas

spet močno uklenili in nastopi- li smo dolgo pot: v Ljubljano, Nabrežino, v Gorico in Udine. Tam so nas spet zaprli, čez ne- selju in upanju odobrvali. Dva vojakova sta me vodila v Šiško. Tudi njima sem pripovedoval svoje dogodivščine in ker sem imel nekaj skritega denarja, smo krenili v gostilno. Tam sem navduševal civiliste in v navdušenju so nas lepo gostili. Ko smo prispeli v Šiško sta bila moja spremljevalca precej vi- njena. Prebrali so dokumente in takoj odredili: Marš v arest! Poveljnik poslopja, kamor so me privedli, pa je bil neki češki oficir. Takoj sem mu razložil, kako je z menoj, in mož me je spravil v bolnišnico. Tam me je skrival založil je nekam mo- je nesrečne dokumente ter mi pomagal, da sem prišel med re- konvalescente v Mekinje. Tam so nekoč vprašali kdo hoče na dopust in ko sem se prijavil sem dopust v svoje veliko za- čudenje tudi dobil.

Prišel sem domov v Črni vrh in župan me je sprejel z vpra- šanjem: Kaj te še niso obesili? — Rohnel je nad menoj, da sem s svojim veleizdajalskim zloči- nom nakopal sramoto domačim in vsej občini.

Vsem sem razlagal, kako smo se borili za pravico, prav pa me je menda razumel samo po- veljnik orožniške postaje Kreč, ki me je nekega dne opozoril, da postajajo tla prevročna in da so spet na poti moji dokumenti. Opozoril me je, naj grem rajši sam k svojemu kadru, ki je bil tedaj že na Gornjem Avstrij- skem. Tam me je sprejel na videz kaj osorno narednik Sla- vič Kar še ni vedel iz spisov, to sem mu sam povedal. — Kaj misliš, da bo z Avstrijo, me je na videz strogo vprašal.

—Kmalu jo bo vrag vzel!

Tudi jaz mislim tako, je bil odgovor.

Svetoval mi je, naj se takoj javim v maršbataljon, ker pri kadru nimam pričakovati kaj dobrega. Maršbataljon, bil je 43, pa je imel precej takih mož, kakor sem bil jaz in, ko smo od- hajali nismo hoteli priseči. Pre- tilo so nam z vsem mogočim, a

—Fantje, Avstrija bo propa- dla, ne bom zaprt, sem jim za- klical. Nekateri so se ustraši- li, drugi čudili, mnogi pa v ve- selju in upanju odobrvali. Dva vojakova sta me vodila v Šiško. Tudi njima sem pripovedoval svoje dogodivščine in ker sem imel nekaj skritega denarja, smo krenili v gostilno. Tam sem navduševal civiliste in v navdušenju so nas lepo gostili. Ko smo prispeli v Šiško sta bila moja spremljevalca precej vi- njena. Prebrali so dokumente in takoj odredili: Marš v arest! Poveljnik poslopja, kamor so me privedli, pa je bil neki češki oficir. Takoj sem mu razložil, kako je z menoj, in mož me je spravil v bolnišnico. Tam me je skrival založil je nekam mo- je nesrečne dokumente ter mi pomagal, da sem prišel med re- konvalescente v Mekinje. Tam so nekoč vprašali kdo hoče na dopust in ko sem se prijavil sem dopust v svoje veliko za- čudenje tudi dobil.

Prišel sem domov v Črni vrh in župan me je sprejel z vpra- šanjem: Kaj te še niso obesili? — Rohnel je nad menoj, da sem s svojim veleizdajalskim zloči- nom nakopal sramoto domačim in vsej občini.

Vsem sem razlagal, kako smo se borili za pravico, prav pa me je menda razumel samo po- veljnik orožniške postaje Kreč, ki me je nekega dne opozoril, da postajajo tla prevročna in da so spet na poti moji dokumenti. Opozoril me je, naj grem rajši sam k svojemu kadru, ki je bil tedaj že na Gornjem Avstrij- skem. Tam me je sprejel na videz kaj osorno narednik Sla- vič Kar še ni vedel iz spisov, to sem mu sam povedal. — Kaj misliš, da bo z Avstrijo, me je na videz strogo vprašal.

—Kmalu jo bo vrag vzel!

Tudi jaz mislim tako, je bil odgovor.

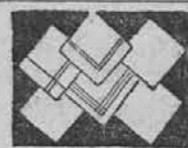
Svetoval mi je, naj se takoj javim v maršbataljon, ker pri kadru nimam pričakovati kaj dobrega. Maršbataljon, bil je 43, pa je imel precej takih mož, kakor sem bil jaz in, ko smo od- hajali nismo hoteli priseči. Pre- tilo so nam z vsem mogočim, a

nič ni pomagalo. Med vojnjo do Ljubljane je mnogo vojakov zbežalo. V zaledju italijanske fronte mi je sicer skušal poma- gati oficir Joško Kovič, zdaj re- žiser mariborskega gledališča. Vzel me je za slugo, a doku- menti so me spet kmalu iztrga- li iz njegovega pokroviteljstva. Hudo sem zbolel, preromal sem razne bolnišnice in na Madžar- skem me je zatekel preobrat.

Ko sem prišel domov, me je isti župan, ki mi je prej tako privoščil vislice, priganjal naj delam pri narodni straži. Tako vrl narodnjak je postal v krat- kem času, da mi ni privoščil za- služenega počitka. Prišli so Italijani in spet enkrat sem bil

ujet. S kakimi 50 drugimi va- ščani sem bil odveden v Kor- min. Na novega leta dan 1919 sem pribežal v Ljubljano. Tu me je marsikaj razočaralo. Po- tem sem bil 13 mesecev na Ko- roškem, nazadnje sem pa še brez posla nekaj mesecev stra- dal v Ljubljani. V tem hudem času sem bil deležen marsikate- re dobrote v Mikuževi gostilni v Kolodvorski ulici.

Vstavite se v gostilni "Ljub- ljana" na Veliki jezer- ski razstavi.

Buy handkerchiefs with what it saves

It isn't necessary to pay 50% or more to get quality in Listerine. Listerine Tooth Paste, made by the makers of Listerine, comes to you in a large tube at 25¢. Note how it cleans, beautifies and protects your teeth. More over it saves you approximately \$3 a year over 50¢ dentifrices. Buy things you need with that saving—handkerchiefs are merely a suggestion. Lambert Phar- maceutical Co.

LISTERINE TOOTH PASTE 25¢

Help Kidneys

Don't Take Drastic Drugs
Your Kidneys contain 9 million tiny tubes or filters which may be endangered by neglect or drastic, irritating drugs. Be careful. If functional Kidney or Bladder disorders make you suffer from Getting Up Nights, Nervousness, Loss of Pen, Leg Pains, Rheumatic Pains, Dizziness, Circles Under Eyes, Neuralgia, Acidity, Burning, Smarting or Itching, you don't need to take chances. All druggists now have the most modern advanced treatment for these troubles—a Doctor's prescription called Cystex (Sis-Tex). Works fast—safe and sure. In 48 hours it must bring new vitality and is guaranteed to make you feel 10 years younger in one week or money back on return of empty package. Cystex costs only 3c a dose at druggists and the guarantee protects you.

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. števil.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISČEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob malom trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PISITE!

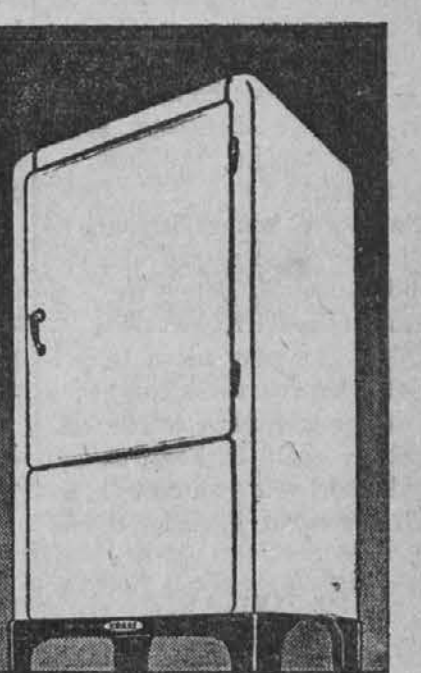
NARODNI ADRESAR AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV
156 Fifth Ave. IVAN MLADINEC Urednik New York, N.Y.

ONLY IN NORGE DO YOU GET THE PLUS VALUE OF ROLLATOR REFRIGERATION

Part of the plus value in Norge is the plus cold-making power of the Rollator. It is able to make more cold than you'll ever need, is simple in construction, smooth in operation, uses hardly any current, is almost everlasting. By actual test, the Rollator improves with use.

The extreme efficiency and dependableness of the Rollator is the basis of saving in both food and refrigeration. Rollator Refrigeration enables Norge owners to save up to \$11 a month.

THE ROLLATOR... Smooth, easy, rolling power provides more cold—uses less current.

SEE THE NORGE BEFORE YOU BUY
ONLY IN THE NORGE WASHER DO YOU GET THE PLUS VALUE OF Autobuilt TRANSMISSION

When you buy a new washer, you expect it to give you years of quiet, dependable, trouble-free service.

But do you realize that, from the standpoint of dependable performance, the most important part of a washer is the part you never see? It's the transmission. And only the Norge washer has the "Autobuilt" transmission, with its system of "take-up points" which makes the Norge truly a life-lasting washer.

(Model No. P Washer with Pump Illustrated) 25-KWE-1

SUPERIOR HOME SUPPLY 6401-05 Superior Ave.

NORGE

Vsem Slovincem,

ki čitajo angleško, kakor tudi staršem, ki želijo dati svojim od- raslim sinovim in hčeram v roke dobro knjigo, priporočamo

krasno novo povest

Grandsons

(VNUKI)

KATERO JE SPISAL

Louis Adamic

'Avtor 'The Native's Return,' 'Laughing in the Jungle' in 'Dynamite'

To je povest treh vnukov slovenskega izseljenca v Ameriki.

Cena lepo vezani knjigi obsegajoči 371 strani, je \$2.50.

NAROČILA SPREJEMA

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE. — CLEVELAND, OHIO

LIFE'S BYWAYS

YOU MEAN TO SAY—YOU'VE FOLLOWED THE WATER ALL YOUR LIFE—AND NEVER HEARD OF OUR CHAMPIONSHIP FREEDOM CIGAR?

Carica Katarina

Zgodovinski roman

— Elizabeta, vidim in zato sem srečna, da bom lahko odprla vrata vaše ječe. —

V tem trenutku se je Lebrun dotaknil z roko Natalinega ramena in ji zašepetal:

— Knežinja, ne smemo izgubljati časa — konji čakajo na nas odpraviti se moramo na pot. Poročnik ali pa stražmojster bi mogla priti v klet nadzorovat jetnike, tedaj pa bi bilo vse izgubljeno. —

— Pojdimo torej! — zašepetala Natalka. — Pojdite za menoj, na dvorišču vas čakajo konji. —

Kaznjenci so odšli iz svoje ječe, Natalka pa jih je odpeljala v svoje sobe, kjer so se preoblekli kajti v kaznjeniških plaščih bi ne mogli jezdit po pokrajini, ker ljudje so poznali sive plašče in potem bi bila njihova svoboda zopet končana.

Lebrun in Natalka sta že prej priskrbela obleke, ki bi njunim varovancem ne povzročile nikakih neprijetnosti.

Peter Voroncov je oblekel obleko odličnega graščaka, Olga in Elizabeta sta bili njegovi hčerki. Mirovič pa se je oblekel v služabniško obleko, ki mu je izbrano pristajala.

Natalka jih je primerno oborožila, potem pa je poklicala Elizabeto v stran, ji izročila vrečko zlata ter ji zašepetala:

— Vzemite to, dokler se zopet ne vidimo!

Moj najemnik vas bo sprejel z odprtimi rokami, sedaj pa ne izgubljajte več časa. Stari Lebrun vam bo kazal pot. Njemu zaupate lahko brezpogojno. —

— S težkim srcem odhajamo odtod, — reče Elizabeta, — ker se bojimo, da bo vaš brat v svoji jezi strašen. —

— Ga bom že pomirila, — reče Natalka in se nasmehne. — Dala mu bom denarja, ki ga on zelo potrebuje in stvar bo urejena. —

— Kako pa bo odgovarjal za ta beg pred carico? —

— To je vendar malenkost — kaznjenci so pobežili med potjo. —

— Kaj pa kozaki? —

— Vsak kozak bo za pet rubljev prisegel! Elizabeta, sedaj pa ne izgubljajte več časa. — Bog z vami!

Natalka objame Elizabeto. Ostali trije pa so se zahvalili plemeniti knežinji, potem pa ji je Lebrun odvedel na dvorišče.

Odprl je vrata hleva in pripeljal pet prekrasnih konjev.

Cez par trenutkov je bila cela družba v sedlu in konji so odirjali skozi vrata na cesto in izgubili s svojimi jezdec v temno noč.

90. POGLAVJE Peklenski načrt

Medtem ko je Natalka Soltikova stala pri oknu svoje spalnice in gledala za begunci ter razburjeno pritiskala svoji roki k srcu in hvalila Boga, da ji je pomagal rešiti štiri plemenite in nedolžne ljudi, ni bila edina, ki je belala in se razburjala v starem dvorcu.

Tudi njen brat Pavel ni spal. Sedel je za svojo pisalno mizo in premišljeval.

Ni mogel pozabiti, da mu je sestra Natalka povedala, da je sestavila svojo oporoko. Ta misel ga je strašno mučila, kajti Pavel ni niti slutil, da ga je dobra sestra samo preizkušala.

Ce je stopil k oknu, je lahko videl nepregledne gozdove in ogromna polja, ki so pripadla Natalki. Vedel je, da se nahaja v neki sobi dragocen nakit obiteljske Soltikov, ki je neprecenljive vrednosti, vedel pa je tudi, da so naložene v varnih moskovskih in petrograjskih bankah ogromne svote.

Premoženje svoje sestre je cenil najmanj na šestnajst milijonov rubljev.

Njegov del je bil prav tako velik, toda Pavel ga je v zadnjih letih pogljal.

Sedaj pa — sedaj naj bi molčal in gledal, kako zapušča sestra svoje ogromno premoženje drugim — kako ga zapušča siromakom, biričem in kaznjencem. — Ta misel ga je spravila skoraj ob pamet.

Mar naj bi zares vse to izgubil?

Pavel se je sesedel na stol, si podprl glavo z rokama in jel premišljevali, kako naj bi preprečil to nespametno Natalkino namero.

Se bi si bil mogel ohraniti ogromno premoženje — oporoka se nahaja še v sestrični pisalni mizi.

Ce pa bi Natalko doletela nenadna smrt, če bi slučaj hotel, da bi umrla, bi Pavel uničil oporoko in premoženje, vredno šestnajst milijonov rubljev, bi bilo njegovo.

Da, če bi Natalka nenadoma umrla!?

Toda bila je še mlada, mlajša kakor Pavel in lahko bi še dolgo živela, tedaj pa —

Natalka je bila idealistka in bi lahko še za življenja razdelila svoje premoženje v dobrodelne namere in ga vrgla skozi okno — to mora Pavel preprečiti za vsako ceno.

Pavel je dolgo sedel za mizo, ko so se mu ustnice naenkrat skrivile v krut smehljaj in zašepetale:

— Tako mora biti!

Njegove oči so se ustavile na slikah njegovih staršev in Pavel se zdrzne. Prebledel je, kajti zdela se mu je, da ga je mati z zida prezirljivo pogledala.

Pavel odpre vrata in pokliče slugo.

Cenjeno občinstvo

Naznanjamo, da popravljamo vse vrste ure in imamo v zalogi vse vrste zlatnino po nizkih cenah.

Pridite k nam in se prepričajte.

Jos. Konecni Jeweler
6407 Superior Ave.

DR. L. A. STARCE
pregled oči

Ure: 10-12, 2-4, 7-8
6411 ST. CLAIR AVE.

— Prinesite mi vrč kavkaškega vina! — je zapovedal Pavel, — in pokliče stražmojstra Sergija. Povejte mu, da ga potrebujem v službeni zadevi.

Ko je sluga zaprl vrata za seboj, je Pavel razburjeno stopical po sobi in šepetal:

— Sergij je pravi! Ta kozak bo storil vse!

— Oh, moje lastne roke morajo ostati čiste, ne smem jih umazati s sestrsko krvjo. —

Pavel sede zopet k mizi, si podpre glavo z rokama in začne zopet premišljevali in sestavljati peklenski načrt.

— Sergij jo bo umoril! — zašepetala Pavel. — Jaz pa bom našel truplo, pretvarjal se bom, delal se bom obupanega, ker so mi ugrabili sestro — takoj bom začel s preiskovanjem, poklical bom vse služabnike in Sergija obdolžil umora. V svoji jezi bom potegnil samokres in pogljal kozaku kroglo v srce, da ne bo imel časa niti ziniti.

— Potem pa se bom moral zagovarjati, ker sem ubil morilca svoje sestre. To pa ne bo pretežko — vem da bodo sodniki na moji strani, prepričan sem, da me ne bodo obsodili.

Nekdo je potrkal na vrata. Pavel vstane. Prej kakor je odprl, pa se je še pogledal v zrcalo, videti je hotel in se prepričati, če bi ga ne izdal razburjeni obraz.

Na pragu se pojavi stražmojster Sergij.

Sergij je bil človek srednje velikosti z zelo širokimi rameni. V službi je že osivel. Njegovo nizko čela je govorilo o nizki inteligenci, male oči pa so pričale o zločinskih nagonih.

Poročnik Soltikov je poznal svojega stražmojstra, vedel je, da je to slab in potuhnen človek.

— Stražmojster Sergij, pridite bliže, — reče Pavel Soltikov zapoveduje, ker sedaj še ni mogel govoriti z njim zaupljivo, kajti pravkar je prinesel sluga v sobo dva vrča vina.

— Ali zapoveduje gospod poročnik, če kaj? — vpraša sluga.

— Ničesar več! — odvrne Pavel, potem pa se obrne k svojemu stražmojstru in reče neme-noma zelo glasno:

— Vam, stražmojster, bi pa

dal rad nekaj navodil glede naših jetnikov. Poslušajte! —

Stražmojster je stal strogo vzravnal pred svojim poročnikom. Ko pa je sluga odšel iz sobe, se je Pavel nasmehnil, stopil je k svojemu kozaku, mu položil roko na ramo ter mu rekel:

— Dragi Sergij, ali veste, kaj vam bom zapovedal? Poskusite morate to-le kavkaško vino, ki leži že dolgo vrsto let v naši kleti. Zdi se mi, da je izredno dobre kakovosti, vi pa ste, če se ne motim, dober poznavalec in strokovnjak. —

Sergij se nasmehne in si pogladi brado.

— Gospod poročnik, hvala vam, — odgovori stražmojster. — Vi ste pa zares izreden pove-ljnik. —

— Dragi Sergij, vam ugaja to-rej bivanje v tem dvorcu — mar ne? —

— Kako mi tudi ne bi ugajalo, — odvrne kozak in sede na poročnikovo vabilo k mizi. — Zagotavljam vam, da bi rad ostal še štirinajst dni tukaj, kajti vem, da nam potem, ko bomo prekoračili sibirsko mejo, ne bo ravno preveč prijetno. —

— Zato se moramo sedaj tem bolj krepčati, — vzklikne Pavel in napolni čaši.

— Gospod poročnik, na vaše zdravje! — reče Sergij in dvigne svojo čašo, — predvsem pa na zdravje mlade gospodarice, knežinje, vaše sestre! —

— Živela! — vzklikne Pavel. Ko pa so se njegove ustnice dotaknile roba kozarca, si je mislil "Naj umre!"

— Ali mi dovolite eno vprašanje? — reče zopet Sergij. — Gospod poročnik vodi sedaj prvi transport v Sibirijo — kaj-ne da?

— Da! — odvrne Pavel. — Sam sem se prijavil. Hotel sem se prepričati, če je takšen transport zvezan zares s takimi težkočami, kakor so mi pripovedovali moji tovariši. Toda doslej je bilo vendar popolnoma zabavno.

— Gospod poročnik, — odvrne stražmojster — dokler smo še v evropski Rusiji, stvar še ni tako strašna. Saj hodimo neprestano skoz mesta in vasi, na

plodnih ravninah je dovolj vode, za denar pa vam dajo povsod hrane. Ko pa bomo prispeli na nepregledne sibirskie snežne poljane, boste vedeli, da so imeli vaši tovariši prav, ko so vam opisovali grozote takih transportov.

— To je moja sedemdeset in šesta pot v Sibirijo. —

— Dragi moj Sergij, tedaj mi morate o vsem pripovedovati, — odvrne poročnik.

— Gospod poročnik, če bi vam pripovedoval, kaj vse sem doživel na teh neskončnih poteh, bi mi niti ne verjeli. Moral sem se boriti proti krdelu volkov, stradali smo že štirinajst dni, nešteto-krat so nas napadli Kirgizi, sedemkrat pa so nas kaznjenci poskušali v spanju umoriti.

— Najstrašnejša pa je nevarnost sibirskih snežnih poljan. —

— Kakšna nevarnost? — vpraša Soltikov.

— Strašni snežni meteži! — odvrne Sergij in izprazne svojo čašo. — Med nekim strahovitim metežem sem doživel nekoč čudno pustolovščino.

— To je bilo približno pred desetimi leti, bil sem deset let mlajši, močnejši in odpornejši, kakor sem danes. Danes bi ne imel več moči, da bi se od dne do dne upiral smrti, ki mi je takrat grozila s poginom.

— Toda v tistih nočeh — še sedaj me stresa groza, če se jih spomnim. —

— Pijte in pripovedujte mi, — ga zaprosi Pavel.

Kozak popije vino, Pavel Soltikov pa mu je napolnil čašo znova.

— To je moja sedemdeset in šesta pot v Sibirijo. —

— Dragi moj Sergij, tedaj mi morate o vsem pripovedovati, — odvrne poročnik.

— Gospod poročnik, če bi vam pripovedoval, kaj vse sem doživel na teh neskončnih poteh, bi mi niti ne verjeli. Moral sem se boriti proti krdelu volkov, stradali smo že štirinajst dni, nešteto-krat so nas napadli Kirgizi, sedemkrat pa so nas kaznjenci poskušali v spanju umoriti.

— Najstrašnejša pa je nevarnost sibirskih snežnih poljan. —

— Kakšna nevarnost? — vpraša Soltikov.

— Strašni snežni meteži! — odvrne Sergij in izprazne svojo čašo. — Med nekim strahovitim metežem sem doživel nekoč čudno pustolovščino.

— To je bilo približno pred desetimi leti, bil sem deset let mlajši, močnejši in odpornejši, kakor sem danes. Danes bi ne imel več moči, da bi se od dne do dne upiral smrti, ki mi je takrat grozila s poginom.

— Toda v tistih nočeh — še sedaj me stresa groza, če se jih spomnim. —

— Pijte in pripovedujte mi, — ga zaprosi Pavel.

Kozak popije vino, Pavel Soltikov pa mu je napolnil čašo znova.

91. POGLAVJE.

Pustolovščina v stepi.

— Pred desetimi leti so mi zapovedali, naj odvedem v Sibirijo šest kaznjencev, in sicer na polutok Sahali, ki se nahaja — kakor vam je znano — na skrajnem vzhodu Sibirijske.

— Tu je bilo šest zločincev, ki so tvorili nevarno razbojniško tolpo. Vsak posameznik je imel deset ali pa dvajset umorov na duši in zagotavljam vam, da sem užival, ko sem vodil to sodrgo po zasluženju plačilo v Sibirijo.

— V začetku je šlo vse v najlepšem redu. Naši ptiki so sicer trikrat poskušali, da bi ušli, toda vsakokrat smo jih ujeli ter jih s puškinih kopiti premlatili do mrtvega, potem pa so bili pridni in pohlevni kakor ovce.

— Prekoračili smo sibirsko mejo in jezdili po snežnih poljanah. Kaznjence smo okovali v težke okove, moji kozaki so morali neprestano paziti nanje. Če pa bi kateri skušal pobežniti znova, bi ga bili ustrelili na mestu.

— Jezdili smo torej preko ne-

pregledne snežne poljane. Kaznjenci so jo z nami seveda mahalali peš. Pot je trajala že dolgo in zdela se nam je, da bomo kmalu prispeli do Sahalijske. Jaz sem bil ves srečen, kajti mraz ni bil ravno prehud.

— Tedaj pa je postalo naenkrat tako toplo, kakor da bi bil v evropski Rusiji sredi poletja. — To je vendar naravnost čudenitno! — sem si mislil. Najbrž prihaja ta topli val od morja.

— Eden mojih starih kozakov pa prijezdi k meni in mi reče:

— Hetman, če se ne motim, metež nas bo presenetil.

— Jaz ga pogledam.

— Ali si znorel? — mu odgovorim smeje se. — Ali si se spil žganja? Kaj vendar blebete o metežu, ko je pa tako lepo in toplo vreme.

(Dalje priložnijo)

Vstavite se v gostilni "Ljubljana" na Veliki jezerski razstavi.

POVSODI!

Naša postrežba je pripravljena za vsakogar, ki jo zahteva. Milje ne pomenijo nič. Mi vam postrežemo povsod. Dobra oprema in posebne prilagoditve so to naredile mogoče. Dobro si je zapomniti, da ni treba biti blizu, da se dobi tako fina postrežba za tako zmerno ceno.

AUGUST F. SVETEK
LICENSED FUNERAL DIRECTOR
478 E. 152ND ST. - 6 - KENMORE 2016

FRANK ZAKRAJŠEK

Slovenski pogrebnik

1105 NORWOOD RD. ENdicott 4735

JOS. ŽELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE. ENdicott 0533
Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.
MI smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

COLLINWOODSKI URAD: Tel.: KEmore 3118
452 East 152nd Street

Lično delo

Za društvene prireditve, družabne sestanke, poroke in enake slučaje, naročite tiskovine v domači tiskarni, kjer je delo izvršeno lično po vašem okusu. Cene vedno najnižje.

Enakopravnost

6231 St. Clair Ave., HEnderson 5811

De Luxe
SINGER
Electric

The greatest achievement in the design and construction of fine sewing machines. When closed the machine is entirely concealed, making a beautiful console table. See it on display at

SINGER

Erasmus Gorshe
1030 East 66th Place
Corner St. Clair
HEnd. 4245

Vi lahko prihranite 10% do 50% na pohištvu in potrebščinah za hišo sedaj med našo letno

Augustovo razprodajo pohištva

A. GRDINA & SONS

6019 St. Clair Ave. 15301 Waterloo Rd